

ТРИ СМРТИ

ПРЕОСЕТЉИВОСТ, ИЗНЕНАДА

Поподне је спарно и тешко
у теби се тромост
и безвољност
данима разлива
као млака вода
по скривеним рукавцима мочваре
ишчекујеш да те нешто дирне
и пробуди из мртвила
али чула су и даље обамрла
а ова шетња чини се бесциљна
бесмислена

ходаш испод дрвореда у цвату
иако ти опојни мирис липе
по правилу не прија
на подлактицу ти слеће
крилати мрав
мало летеће биће
које дуго ниси видео
добро се сећаш тог изненађења
када си га као дете открио
у мравињаку
док си пратио мраве
како сложено вуку
црну семенку лубенице
сада се запетљао у длацице
сав забринут и неспокојан
пробија се и тражи излаз

потом се сетиш
како дуго ниси видео
свица у сумрак

и његов нежни жар
за којим си радосно трчао
и у благо склопљеној шаци
пажљиво га чувао
и питао се како то да те не пецка
та дивна црвена ватрица
која као да је нестала
с твојим детињством

а онда
тачно испред тебе
једна претоварена пчела
ниско лети и изнова пада
све теже хвата
нови залет
по врелом бетону
у њој порив за узлетом
а управо спознаје
тамну страну жудње
за цветним прахом

спушташ се на колена
и послушкујеш срце
како јој у грудима
све слабије бруји
и даље памти цваст
и своју ливаду
загледаш је
прашљиву од полена
(од цветног праха си
и у прах ћеш се вратити)
и још дуго
клечиш над њом
као пред неком својом
богињом
у чији си храм
први пут ушао

ЉУБАВНА ПРИЧА

Видиш ту девојку на мосту
како наслоњена на ограду
посматра рачваст траг
који чамац оставља за собом
по површини
и чека да се одраз месеца
поново умири
и заблиста

Али видиш и даље од тог призора
видиш је
како се држи једном руком
за ограду
тело јој над реком
опуштено
укошено
као у игри девојчице
која држећи се за шипку
замишљено кружи око ње
и певуши песмицу
тог дана научену
знојави прсти већ клизе
низ металну ограду
у коју су урезана
заклињања
срца имена датуми
Аморове стрелице

Још само мало
и чуће се плъусак
рибар ће после причати
да је чуо звук
као риба кад се праћакне
у борби с мамцем
а доле у дубини
у њеној светлој коси
у тишини лелујавих алги
и облутака
речни рак градиће
своје прво
љубавно гнездо

ДРОБ

Омање јато голубова
по плочнику се комеша
растрчано на све стране
у надметању за семенке
које им старац баца
крупнији дижу крила
грабе отимају
кљуцају по глави
оне слабије наивне
несналажљиве
једног таквог прекорно
гледаш
али он не мари
већ само хита лево-десно
незајажљив незаустављив

Ниси сам
ова представа причињава радост
дечици с мамама
које причају о здравој
непрсканој храни за бебе
царском резу
креми за ожиљке и новом педијатру
симпатична је и пролазницима
смешкају се благонаклоно
одобравају погледом
гест старца
и његову дирљиву потребу
донету из завичаја
да нахрани нешто
пернато

Једино је теби све ово морбидно
једино ти си изгледа
уљез
у разнеженој публици
јер јавља ти се призор
који си давно видео
у хладном јануарском дану
на улазу у Дунавски парк

и уредно га потиснуо негде
где ти није тако лако
доступан
у неки меморијски отпад
јер ко би нормалан то да памти

И ево слике
искаче
а ти си и данас једнако пренеражен
као тада
кад си се затекао сведоком:
прегажен голуб
на слеђеном асфалту
пешачког прелаза
несмотрен у јурњави за мрвицама
пуши се
још увек топла
распрнута утроба
нешто перја
лагано се преврће
унаоколо
пролазници некуд журе
нико од њих не види страву
која им се одвија
поред ногу
нико не примећује
његовог супарника
у љубавним удварањима
и борбама за оброке
како му халапљиво
кљуца дроб
и части се слузавим мрвицама
које је онај до малочас
с лакоћом
освајао